

Arrest

nr. 319 303 van 26 december 2024
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN DER STRAETEN
Justitieplein 5/1
9200 DENDERMONDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 23 december 2024 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 december 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 december 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat K. VAN DER STRAETEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten Aan de Heer :

Naam: O.

Voornaam: M.

Geboortedatum: [...]

Geboorteplaats: [...]

Nationaliteit: Nigeria

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden.

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, feiten waarvoor hij op 27.03.2014 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van 8 maanden met uitstel 5 jaar behalve de voorlopige hechtenis van 18.01.2014 tot 27.03.2014. De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan opzettelijke slagen en verwondingen tegen echtgenoot of samenlevende persoon of persoon met wie hij heeft samengewoond met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid, feiten waarvoor hij op 15.12.2015 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van 6 maanden. De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, met wapens of erop gelijkende voorwerpen, met herzij een ongeneeslijk lijkende ziekte, hetzij een blijvende fysische of psychische ongeschiktheid, hetzij het volledig verlies van het gebruik van een orgaan, hetzij een zware verminking tot gevolf, feiten waarvoor hij op 28.10.2016 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van 40 maanden. De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan mondelinge of schriftelijke bedreigingen, feiten waarvoor hij op 28.11.2019 werd veroordeeld door het Hof van beroep te Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van 8 maanden. De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan wederrechtelijke en willekeurige vrijheidsberoving (herhaling), weerspanning met wapen (herhaling), opzettelijke slagen en verwondingen, tegen echtgenoot of samenlevende (herhaling), opzettelijk beschadigen van andermans onroerende eigendommen (herhaling), feiten waarvoor hij op 26.03.2024 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar. Uit het vonnis van de rechtbank blijkt dat betrokkene te Turnhout op 19.12.2023 zich schuldig maakte aan slagen en verwondingen, gewapende weerspanning aan inspecteurs naar aanleiding van de uitoefening van hun functie alsook opzettelijke slagen met verzwarende omstandigheden hebben toegebracht aan O. C. , partner /expartner. Zo zou hij ook de glazen voordeur van haar woning hebben beschadigd. Gelet op de aard en de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin de feiten plaatsvonden, het strafrechtelijk verleden van betrokkene , zijn houding ten aanzien van de feiten zijn persoonlijkheid en zijn leeftijd tegenover zijn partner kan een dergelijk gedrag niet getolereerd worden. Hij heeft duidelijk zijn driften niet onder controle waardoor hij de fysieke en psychische integriteit van zijn echtgenote schaadt. Partnergeweld is in onze hedendaagse samenleving ontoelaatbaar vermits ze een ernstige inbreuk betekent op de persoonlijke levenssfeer van de slachtoffers. Dergelijke handelingen getuigen in hoofdte van verdachte van een gevaarlijke ingesteldheid een gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van (zijn (ex-)partner.) Dergelijke feiten zijn maatschappelijk onaanvaardbaar. Voor het betrokken slachtoffer betekent het minstens een pijnlijke en traumatiserende ervaring die overigens potentieel slecht kon aflopen. Aldus wordt de openbare veiligheid ernstig bedreigd.

Artikel 74/13

Betrokkene werd op 23.07.2024 gesproken door de terugkeerbegeleider en zijn administratieve situatie werd hem toegelicht. Betrokkene verleende zijn medewerking en het hoorrecht werd ingevuld in het bijzijn van de terugkeerbegeleider. Hij geeft aan sinds 2009 in het rijk te verblijven, niet in het bezit te zijn van zijn identiteitsdocumenten en niet te lijden aan een ziekte die hem belemmert om te reizen; verder verklaarde hij een duurzame relatie te hebben , minderjarige kinderen alsook familie in België. Zijn partner O.C. heeft de Belgische nationaliteit en verblijft in Turnhout , samen met hun twee kinderen. Betrokkene geeft ook nog aan nog een minderjarig kind in België te hebben dat bij haar moeder L.K. verblijft. Ook de moeder van betrokkene S.I. 4499757 en zijn broer O.H 9029055 verblijven in het Rijk. Uit het rijksregister van de betrokkene blijkt dat hij van september 2019 tot mei 2023 gehuwd was O.C. Ook de moeder van betrokkene is houder van de Belgische nationaliteit. Zijn broer daarentegen heeft op 06.09.2022 een verzoek om internationale bescherming ingediend maar deze werd op 26.11.2024 afgewezen door Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Voorts verklaarde betrokkene nog hier gestudeerd te hebben , opleidingen te hebben gevolgd en gewerkt als elektricien. Hij geeft aan niet te willen terugkeren

naar zijn land van herkomst omdat zijn familie en kinderen in België verblijven en dat zijn toekomst hier is. Hij zou niemand meer hebben in Nigeria. Uit het dossier blijkt dat de moeder van de kinderen de Belgische nationaliteit heeft en dat er geen aanwijzingen zijn dat zij door gezondheidsproblemen niet in staat zou kunnen zijn om voor hun kinderen te kunnen zorgen. Evenmin dat zij niet zelfstandig zou kunnen functioneren. Gelet op het feit dat de moeder en de kinderen over de Belgische nationaliteit beschikken zal het gezien eventueel ook steun kunnen aanvragen bij Belgische overheidsinstellingen. Niets sluit uit dat betrokkene financieel bijdraagt vanuit het buitenland en er een andere contactregeling kan worden getroffen via moderne communicatiemiddelen of occasionele bezoeken van zijn kinderen aan betrokkene in het buitenland. Minstens tot op het moment dat hij de opheffing van het inreisverbod heeft bekomen of de termijn van de inreisverbod heeft gerespecteerd en hij legaal kan terugkeren naar België. Bovendien brengt de verplichting om het Belgische grondgebied te verlaten enkel een tijdelijke scheiding met zich mee tussen betrokkene en zijn minderjarig Belgische kinderen en heeft niet tot gevolg dat het hem definitief onmogelijk wordt gemaakt om in de toekomst een familieleven met zijn kinderen in België te ontwikkelen.

Hoe dan ook de bescherming en het voorkomen van strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van uw gezinsleven. Het feit dat betrokkene een gezin had in België, heeft u er niet van weerhouden om zeer ernstige strafbare feiten te plegen. Dit getuigt het allerminst van verantwoordelijkheid tegenover zijn gezin. Gezien deze overwegingen worden zijn familiale belangen dan ook ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. Betrokkene zijn persoonlijke en familiale belang wordt ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. Hoewel het belang van de kinderen een primordiaal karakter heeft, heeft het daarom nog geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par. 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, Hamesevic/Denemarken, § 40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing)). Dat de uitoefening van zijn gezinsleven dan ook moeilijker zal verlopen is louter te wijten aan zijn eigen criminele gedragingen. Een schending van artikel 8 van het EVRM kan bijgevolg dan ook niet waargenomen. Uit het gevangenisdossier blijkt dat zowel zijn ex-partner, de kinderen en zijn moeder op bezoek komen. Betreffende de in België verblijvende familieleden van betrokkene dient het volgende te worden opgemerkt. De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit de stukken van het administratief dossier blijken geen bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen betrokkene en zijn ouders.

Het administratief dossier bevat geen elementen waaruit zou blijken dat de betrokkene bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Een schending van artikel 3 EVRM wordt dan ook niet aangenomen. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Uit het administratief dossier van de betrokkene blijkt dat er in december 2009 een visa gezinshereniging werd afgeleverd aan betrokkene om zijn moeder te vervoegen. Op 26.07.2012 werd er een beslissing tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Dit kwam er na een socio-economisch onderzoek aangevraagd door de dienst gezinshereniging. Ook de moeder verklaarde toen geen werkelijk gezinsleven te hebben met haar zoon. Op 31.10.2012 werd er een beroep tot nietigverklaring ingediend bij de Raav voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Dit verzoek werd bij arrest van 20.06.2012 verworpen. Een bevel om het grondgebied te verlaten (BGV) werd hem op 27.03.2014 ter kennis gebracht. Op 18.01.2014 werd hij weerhouden in de gevangenis van Antwerpen wegens diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht. Op 22.07.2014 werd hij weerhouden in het gesloten centrum met een inreisverbod van 6 jaar. Hiertegen werd op 24.07.2014 een verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend. Dit verzoek werd bij arrest van 28.07.2014 verworpen door de RVV. Op 27.08.2014 werd hij vrijgesteld uit het centrum en diende hij gevolg te geven aan het BGV. Op 02.09.2015 werd hij weerhouden in de gevangenis van Turnhout inzake diefstal met geweld of bedreiging. Op 02.03.2018 deed hij een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een Burger van de Unie (bijlage 19ter) als vader van een minderjarige Belgische burger. Dit verzoek werd op 30.08.2018 geweigerd (bijlage 20) zonder bevel om het grondgebied te verlaten wegens openbare orde. Op 21.06.2019 diende hij opnieuw een verzoek bijlage 19ter in als vader van minderjarige Belgische burger. Dit verzoek werd op 04.12.2019 geweigerd (bijlage 20) omdat betrokkene geen bewijzen van financiële of affectieve band met de kindeeren aantoonde. Op 13.12.2019 werd er voor de derde mail een bijlage 19ter aangevraagd. Op 08.06.2020 werd dit verzoek geweigerd (bijlage 20 zonder bevel) wegens openbare orde. Op 19.06.2020 werd er andermaal een nieuw verzoek (bijlage 19ter) ingediend. Op 23.11.2020 werd hij weerhouden wegens bedreigingen mondeling

–schriftelijk. Op 24.11.2020 werd de aanvraag opnieuw geweigerd met een bijlage 20 (openbare orde). Op 23.12.2020 werd een enig verzoekschrift tot schorsing en tot nietigverklaring ingediend bij de RVV. Op 22.01.2021 werd hij vrijgesteld zonder meer. Bij arrest van 25.03.2021 werd het ingediende beroep verworpen. Op 27.04.2021 werd hem een nieuw BGV ter kennis gebracht. Op 03.6.2021 werd er een verzoekschrift tot schorsing en tot nietigverklaring ingediend bij de RVV. Dit verzoek werd bij arrest van 23.09.2021 veerworpen. Op 23.12.2023 werd hij opnieuw weerhouden in de gevangenis. Op 31.10.2024 deed hij andermaal een nieuwe aanvraag (bijlage 19ter) als vader van een Belgische minderjarige. Op 16.12.2024 werd er een bevel om het grondgebied te verlaten genomen (bijlage 13) .

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

□ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2009 in België te verblijven.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de verschillende bevelen om het grondgebied te verlaten die hem door de jaren heen werden beekend. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissingen heeft uitgevoerd.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 10 jaar dat hem betekend werd op 22.07.2014 en dat in kracht van gewijsde treedt op het ogenblik dat betrokken effectief het grondgebied verlaat. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

□ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, feiten waarvoor hij op 27.03.2014 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van 8 maanden met uitstel 5 jaar behalve de voorlopige hechtenis van 18.01.2014 tot 27.03.2014. De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan opzettelijke slagen en verwondingen tegen echtgenoot of samenlevende persoon of persoon met wie hij heeft samengewoond met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid, feiten waarvoor hij op 15.12.2015 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van 6 maanden. De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, met wapens of erop gelijkende voorwerpen, met herzij een ongeneeslijk lijkende ziekte, hetzij een blijvende fysische of psychische ongeschiktheid, hetzij het volledig verlies van het gebruik van een orgaan, hetzij een zware verminking tot gevolf, feiten waarvoor hij op 28.10.2016 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van 40 maanden.

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan mondelinge of schriftelijke bedreigingen, feiten waarvoor hij op 28.11.2019 werd veroordeeld door het Hof van beroep te Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van 8 maanden. De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan wederrechtelijke en willekeurige vrijheidsberoving (herhaling), weerspannigheid met wapen (herhaling), opzettelijke slagen en verwondingen, tegen echtgenoot of samenlevende (herhaling), opzettelijk beschadigen van andermans onroerende eigendommen (herhaling), feiten waarvoor hij op 26.03.2024 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar. Uit het vonnis van de rechtbank blijkt dat betrokkene te Turnhout op 19.12.2023 zich schuldig maakte aan slagen en verwondingen, gewapende weerspannigheid aan inspecteurs naar aanleiding van de uitoefening van hun functie alsook opzettelijke slagen met verzwarende omstandigheden hebben toegebracht aan O. C. , partner /expartner. Zo zou hij ook de glazen voordeur van haar woning hebben beschadigd. Gelet op de aard en de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin de feiten plaatsvonden, het strafrechtelijk verleden van betrokkene , zijn houding ten aanzien van de feiten zijn persoonlijkheid en zijn leeftijd tegenover zijn partner kan een dergelijk gedrag niet getolereerd worden. Hij heeft duidelijk zijn driften niet onder controle waardoor hij de fysieke en psychische integriteit van zijn echtgenote schaadt. Partnergeweld is in onze hedendaagse samenleving ontoelaatbaar vermits ze een ernstige inbreuk betekent op de persoonlijke levenssfeer van de slachtoffers. Dergelijke handelingen getuigen in hoofde van verdachte van een gevaarlijke ingesteldheden een gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van (zijn (ex-)partner.) Dergelijke feiten zijn maatschappelijk onaanvaardbaar. Voor het betrokken slachtoffer betekent het minstens een pijnlijke en traumatiserende ervaring die overigens potentieel slecht kon aflopen. Aldus wordt de openbare veiligheid ernstig bedreigd.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Betrokkene wordt door zijn gedrag geacht de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden, zie motivatie artikel 7, alinea 1, 3° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken, zie motivatie artikel 74/14, 1° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Artikel 3 EVRM

Het administratief dossier bevat geen elementen waaruit zou blijken dat de betrokkene bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn/haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2009 in België te verblijven.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de verschillende bevelen om het grondgebied te verlaten die hem door de jaren heen werden beekend. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissingen heeft uitgevoerd.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 10 jaar dat hem betekend werd op 22.07.2014 en dat in kracht van gewijsde treedt op het ogenblik dat betrokken effectief het grondgebied verlaat. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is. Overeenkomstig artikel 74/28 van de wet van 15 december 1980 kan een vasthoudingsmaatregel alleen genomen worden wanneer wordt geoordeeld dat geen andere afdoende maar minder dwingende maatregel doeltreffend kan worden toegepast. In casu wordt een minder dwingende maatregel verondersteld ondoeltreffend te zijn omdat:

3° Betrokkene vormt een bedreiging voor de openbare orde en/of de nationale veiligheid.

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, feiten waarvoor hij op 27.03.2014 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van 8 maanden met uitstel 5 jaar behalve de voorlopige hechtenis van 18.01.2014 tot 27.03.2014. De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan opzettelijke slagen en verwondingen tegen echtgenoot of samenlevende persoon of persoon met wie hij heeft samengewoond met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid, feiten waarvoor hij op 15.12.2015 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van 6 maanden. De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, met wapens of erop gelijkende voorwerpen, met herzij een ongeneeslijk lijkende ziekte, hetzij een blijvende fysische of psychische ongeschiktheid, hetzij het volledig verlies van het gebruik van een orgaan, hetzij een zware verminking tot gevolf, feiten waarvoor hij op 28.10.2016 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van 40 maanden. De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan mondelinge of schriftelijke bedreigingen, feiten waarvoor hij op 28.11.2019 werd veroordeeld door het Hof van beroep te Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van 8 maanden. De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan wederrechtelijke en willekeurige vrijheidsberoving (herhaling), weerspannigheid met wapen (herhaling), opzettelijke slagen en verwondingen, tegen echtgenoot of samenlevende (herhaling), opzettelijk beschadigen van andermans onroerende eigendommen (herhaling), feiten waarvoor hij op 26.03.2024 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van 1 jaar. Uit het vonnis van de rechtbank blijkt dat betrokkene te Turnhout op 19.12.2023 zich schuldig maakte aan slagen en verwondingen, gewapende weerspannigheid aan inspecteurs naar aanleiding van de uitoefening van hun functie alsook opzettelijke slagen met verzwarende omstandigheden hebben toegebracht aan O. C. , partner /expartner. Zo zou hij ook de glazen voordeur van haar woning hebben beschadigd. Gelet op de aard en de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin de feiten plaatsvonden, het strafrechtelijk verleden van betrokkene , zijn houding ten aanzien van de feiten zijn persoonlijkheid en zijn leeftijd tegenover zijn partner kan een dergelijk gedrag niet getolereerd worden. Hij heeft duidelijk zijn driften niet onder controle waardoor hij de fysieke en psychische integriteit van zijn echtgenote schaadt.

Partnergeweld is in onze hedendaagse samenleving ontoelaatbaar vermits ze een ernstige inbreuk betekent op de persoonlijke levenssfeer van de slachtoffers. Dergelijke handelingen getuigen in hoofde van verdachte van een gevaarlijke ingesteldheid en een gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van (zijn (ex-)partner.) Dergelijke feiten zijn maatschappelijk onaanvaardbaar. Voor het betrokken slachtoffer betekent het minstens een pijnlijke en traumatiserende ervaring die overigens potentieel slecht kon aflopen. Aldus wordt de openbare veiligheid ernstig bedreigd. Gelet op het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de betrokkene niet bereid is zich te voegen naar de administratieve beslissingen die ten aanzien van hem zijn genomen, dat hij derhalve het risico loopt zich aan de bevoegde autoriteiten te onttrekken en dat een minder dwingende maatregel van vasthouding in dit geval ondoeltreffend wordt geacht. Bijgevolg moet hij worden vastgehouden door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in bezit is van een geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden. De administratieve beslissing tot vasthouding in toepassing van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt uitvoerbaar op het ogenblik dat het directoraatgeneraal Penitentiaire inrichtingen betrokkene ter beschikking stelt van de Dienst Vreemdelingenzaken met het oog op de verwijdering of de overbrenging naar een gesloten centrum.”

2. De Raad stelt vast dat de uiterst dringende noodzakelijkheid in voorliggende zaak niet voorhanden is.

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Inzake deze voorwaarde blijkt dat verzoekende partij door verwerende partij werd vrijgelaten op 24 december 2024 (cf. bericht G.V.E van 24 december 2024 aan het CIB). Verzoeker maakt bijgevolg niet het voorwerp uit van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is. De verwerende partij betwist ter zitting evenmin dat de verzoekende partij in vrijheid werd gesteld.

Aan de in de in artikel 43, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 gestelde vereiste om het hoogdringend karakter van de vordering ten aanzien van de bestreden beslissing is niet voldaan.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig december tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

S. VANDEVORST

W. MULS